

წესდების პროექტი.

* საკვანძო პანკრობა ს. გა-
კერმა. ქუთაისის საგუბერნიო გამ-
გებობამ დააწესა საკვანძო პანკრო-
ბა ლენტეხის მაზრის ს. ცაგერში,
ახ. მდინარის ადგილზე.

* გაკვანძის მანკვანძობა პან-
კრობის მსოფლიო გამოკვანძვაში. ქა-
ციისი მთავარ-მართებელს დაუწ-
სებია საგანგებო კომიტეტი, რომ-
ელმაც უნდა მოაწესოს პარხის
1900 წ. მსოფლიო გამოკვანძვაში
კაცკაციანობის მონაწილეობის მი-
ღების საქმე. კომიტეტი განიუფ-
ნება სამ ნაწილად: პირველ ნა-
წილს მიწოდებით აქვს სასოფლო-
მეურნეობის საქმე, მეორეს შინათ-
მრეწველობის და საქარბო მრეწ-
ველობის საქმე და მესამეს სამთო-
მრეწველობის საქმე.

* გახსავჯე 1600 მამაქულა
შეტყვნა. უცხოეთის გახტებით იქუ-
ყვიან ერთ ფრიად შესანიშნავ
საგანებს, თურმე ავსტრიის სამხ-
რეთ მხარეს გრძი მემამულე მ.
ანტი. ედლჰაუზარის ბაღში გრძის
ვახს წარსულ წელს 1600 ტეტყენი
მოუხავს.

* მღ. იოანე კონსტანტინეს
შეიწარმნა. მღ. იოანე კონსტან-
ტინის შეუერთის 300 მანეთი ქუ-
თაისში განზრახულ მამკვანძვისა-
თვის სამშულო სახლის სასარგებ-
ლოდ.

* სოფლას სასოგადკების
საქმარადკობა. ზოგიერთი სოფ-
ლის სასოგადკობანი დაგანებით
დაადგენენ ზოლმე დადარბოთი თა-
ვიათი სოფლოში რომლისმდე უწ-
ყვების სასოგადკობი და იკითხონ
ამ სასოგადკობის ხარკი, მაგრამ
რამდინანს ხნის შემდგე აღდგენენ
ახლს განანსენს, რომელიცაჲ წი-
ნანდელს ვიდრელოდის უარ-
პოყვენ და ახვადგენენ სურვილს
სხვა უწყების სასოგადკობის და-
არისკობის. ამის გამო კაცკაციის
მთავარ-მართებელმა ამიერ-კავკა-
სიის გუბერნატორების სურადგე-
მა მიიქცია უმარადკობების სენა-
ტის განმარტების, რომლის ძალით
წინადადების განანსენს უარ-ყოფა
ახლის განანსენით უკანონოდ არის
ცნობილი. ამისთან მთავარ-მართებ-
ებელმა დაავალა გუბერნატორს გან-
კარგვლები მოახდინონ, რომ სოფ-
ლის მცხოვრებელნი გრილობის დროს
განკარტონ ზოლმე სენატის მო-
წერილობის აზრი და აუწყონ,
რომ საუბების გეგმაში იქმნებინა
მიმკვანძვის, ვინც უკანონო განა-
ჩენის შედგენის საქმეში დამნაშა-
ვედ იქმნება ცნობილი. მაზრისა
და ოლქის უფროსები უნდა ეცად-
ნენ არ მოხდეს ახალი გრილობა

სეთის უკანონო განანსენის და-
სადგენოდ.

* ფლოქსარა ქუთაისის გუ-
ბერნალს. იმის გამოსარკვევად,
თუ რა ზარალი მოუტრიადა ფლო-
ქსარის ქუთაისის გუბერნიაში,
განსულ წელს გაგზავნილ იქმნენ
ადგილობრივი აგრარნიკები ტომო-
ფრევი და ტარიტონი. მათ მიერ
შეგებილი ცნობებიდან ხანხანს,
რომ ქუთაისის გუბერნიის მრავალ
სოფელში ფლოქსარის გადარჩე-
ვის მხოლოდ 1/4-1/5 ნაწილი ვე-
ნახებოდა. გუბერნიის აღმოსავლეთ
ნაწილებში უფრო ცოტა ვენახი
წახმდარა, მაგრამ წახმდარ ვენახე-
რის რაოდენობა მანაც აღმუტება
ყველა ვენახების სახეობებს. უფ-
რო ცოტა ვენახი წახმდარა აგრე-
თე მდ. ყვიროლის მარჯვენა ნა-
პირზე. ნავესახარი ადგილები ვა-
დამუცკეთაო საყენე ადგილებდა,
რომლებმაც სოფენს სინიძესა
და ბაშას. ვახები უფრო ულუ-
ფე სენს შიის ფრდობების ქვე-
და ნაწილებში და ზავარდლი ად-
გილებში, დაბლობში. ყველაზე
უფრო იტანს ფლოქსარის ორი
ჯერის ვახი: ცოტა და შვიგან-
ზოგიერთ ვენახებში ეს ვახები 10
წელიწადი მდე სხლებზე ფლოქს-
არით გამოარდების შემდგე. შემე-
წიულთა აგრეთვე ისეთი შემთხვე-
ვები, რომ ფლოქსარისაგან მლი-
რე დაზიანებული ვენახი, რომე-
ლიც არავითარ იმეხს აღარ იძ-
იროდა გამოარდუნებისა, ხელ-
მეორედ გამოარდუნებულა რამდენი-
ვე ხნით და მოუცია გავარანი
მოსავლი, თუმცა შემდგე ისევე
წახმდარა. ეს იმით ახსენება, რომ
ფლოქსარის გამოარდნილი თუ
აია ვახი, მიტოვებია და ამის
გამო ვახი გამოარდუნებულა. გა-
სულ წელს ქუთაისის გუბერნიაში
ბევრ ფლოქსარინი ვენახს კარგი
მოსავალი მოუცია. ეს გამოაუწე-
ვია იმის, რომ 1897—1898 წ.
ცივი და თოვლიანი ზამთარი იყო.
სასოგადკოდ ეს ფლოქსარის გა-
დარჩენილი ვენახები უმნიშვნელო
მოსავლი იძლედა და მევენახეობა
საზარალი გამმდარა ხალხსათვის.
მცხოვრებლები სულ უფრო და
უფრო რწმუნებინან, რომ აუცი-
ლებლად საჭიროა ამერკულ ვა-
ხების გაწეება, რომელიც თან-
დათან ფებს იკავებს.

* ქუთაისის ქ. გ. დარბა ფა-
დღავს გსკვევება. 23 ს იანვარს ქ.
ქუთაისის ვარდაიცივლი თ. მელ-
ქონისმდე გრაგოლის ძე ფილავს
მეფულე კნ. დარბა მერხაყანის
ახალი. განსწავლებლის სიცილოდ
მა თითქმის მთელი ქუთაისი დაამ-
გლითარია; ერთი მისთვის, რომ
ჯერ სკოლებითი განსწავლიდა ახალ-
გაზდა ადამიანი ვერც მთლილად

წილთ, უცხოად გამოეცალა სა-
ზოგადკობა და მეორე კი მისთვის,
რომ განსწავლებული ცნობილი იყო,
როგორც მეტად ყვილი ადამი-
ანი, ქვემოთქმული და ერთი კარ-
გი წყურთავანი საზოგადკობის.
მიცულეული წაყვენს ს. ბან-
ძას დასასოფლებლად და გასვენე-
ბის დღეს 25 იანვარს დღ-ქალმა
საზოგადკობამ თავი მოიკარა
მიცულეულის პატივისცემად.
თუმცა ტარის მეტად ცუდი იდ-
ეა და ტალით ქვერზე თითქმის
მუხლებამდის უწევდა ადამიანს.
ბაღდაძის ამ შევენებდენ რამდენი-
ვე შევენებით ლიონისა და ვერ-
ცხლის ვიკრებდენ, რომლებიც
ზოგი მხოლოდელ მათესავთან
იყო მოტიანდი, ზოგი პატრე მკე-
მელთა და ნაწონებთავან, ნოქ-
რებთავან, ქუთაისის ქართულ
ღამათკულ დონისაგან, რომელ-
თაც აგრეთვე ამ დღისათვის დანი-
შნული წარმოდგენა მიცულეულ-
ის პატივ-საყვლად გადადგეს და
ზოგიც კიდევ სხვებისაგან ლიტის
ის დღისათვის მამა ვიკარებდა
მეტად განზრახვარი სიტყვით მი-
მართა მიცულეულს, რომლითაც
შენდებულ მეტად ატარია, მის
წმელე კი თა. შავლა და დიანმა
წარბისთხვა სიტყვა, რომელიც აქ-
ვე მოგვეყვას და რომელმაც მღუ-
ღოდე აცრემლა საზოგადკობა.
ბრძენის თუქვამა: როგორც ვი-
ღებენ ვიტიორი, სხვები კი იუ-
ნიანო, საქმე ის არის ისე მოგ-
ვევართ, რომ როგორც მოგვედგ-
ინი სხვები ტრორად, ჩვენ კი
ვიღიმებოდეთო და ეს დილილი
კი იყოს ნეტარებისა, დამწმიდე-
ფული ნეტარის ნაყოფი. შენ სწო-
რედ ვერ მოიქმნებ—აღარა ხარ
ამ ქვეყანა და ყველანი ტირანა;
ყველანი ვინც კი ოღმად მტრეობა
და ეს ტრილი კი მით უფრო
დასაფსებელია, რომ იგი გულ-
წიფულია, მოუფრებელია. ამანი
კიდევ შენი ღირსება: კაცი
მართალია საუკეთესო თვისებ-
ებით უნდა იყოს შეტურბილი,
რომ ასეთი გულთათბი, თითქმის
საყოველთაო მშულობა გამოიწ-
ვიოს. შენ კი, დარბა, მართლაც
გმირად ვერ თვისებდი, თუ არა
და ვახისგანთა შენი მართლაც
ყვილი გული, რომელიც ყველა-
სთვის მშობ იყოს მასაღმუნებლად,
მკურნალი მალმობი გადამსილიყო,
თუ კი ამას საქარობა მოიხბოუ-
და; ვიგინსერთა შენი მტრეობა-
ნობა, რომლითაც ყველს ჩვენს
ავ-კარგს თვალს აღმეფებდი ვინი-
რეთუღად და გინდოდა, რითაც კი
შენ შემიღებდი, კარგი და სასუ-
რველი მხარე მიცემოდა ყოველი
კაცი. შენთვის განსწავლად ყველა
კარგი იყო, თუ კი იგი მართლაც
კარგობდა. ეს კი დიდი ღირსება

ადამიანისათვის. შენ ამ ყვილი
სტრებისა პატარონი იყავი, ამ
ტომ უფრო გვლესე ყველა,
ლიგს მიტოვ, რომ შენი
კარგი მითდამით თვალთავან
ფარავ ველა გავგასოგნებს სე-
დადანი მისი ქვერზე ჩვენს
საბელს ძელი ქართველი ქა-
სას; ვერ დავანახებს ნილილ
წმინდესა და უმარტობის
ბუჩის ამ სიყვით სიხეთი ვარ-
მოსილს, რომელიც კაცს ცხო-
ბით მილილის კიდევ სასიცი-
ლო ძალის უნერგავს, კიდევ იმე-
ლუვივებს. აი ესენი ყველა
გამო სამშადმობი თავისცალა
მტიმობა ვაწყვება გაგნის ცხ-
მილი, გულს—შეუბარება... შენ
კაციორი შენ ნეტარი ხარ, რა
გირი მით, რომ იყავ ამ ვეჩ-
სენი შეგვერის კაცსა კაცულ-
შენი ვილი მოიხბოდა მხოლო-
ჩვენს ვილი კი შენ ვიცრბოლ
მიტომ ვართა ზარ-განდობენ, რა
შენი ქვერზე ასე აღრე მოგვე-
და არ დავცალდა, რომ შენი
თილი თვისებანი უფრო ფარ-
მობილითსავე გვეგმობინებენ.
ვი, ვი, დარბა, რომ მხოლო-
სიღბა სამქმელი შენდებდი ცრ-
მული მართლის... მშვილობის
უკუნოდ!..

* მახანი (რუსეთი).
თოჯა წარგე გაგვემამა. (იბ.სკ.
ფურც. № 76.) ამ ხნ-
შია საქაროველით იმარბობენ
სკოლები, სადაც ქართველი
საბელს თამა იმდობ დროს
ხარის და საქათო ცოდნა-გან-
ღებებს; უნეიტერბო მთავანი
ვახებისდენ საბერძნეთში
სენს განსაზრებობად; ამ აღმედ-
ღებების საქართველო მოიწე-
მინასტრებთი, საყდრებით,
ხეებით, უმაღლეს სასწავლებ-
ბით; ზოგიერთი ძელი საქარ-
ლის ახიტიკტურული ნაშ-
დმდმის აკორებენ მნახელ-
თავის ორგინიზატორ და მშენ-
კარ ქანდაკები. ქართველმა მ-
ხმა შექმნა ორი ანაზანი მშენ-
ელი და ხსტორი. ამ აღმედ-
სამთავარი სენსტრებზე და მის
სტრებზე ქებით იხსენიებენ ფი-
ლოგები (უსლარი და სხვ.).
ცნობილია, რომ ბელი ლე-
ბრატუნისა დამოკიდებულთა
ბელე და მის მდგომარეობის
ლოტორბოვთა სუსტდება ხალ-
კრთან; იფურცნება მის აღ-
მედობისთან ერთად, ლიტერატურ-
სარკე, რომელიც უსტომდ
შეგვიძლიან ამოკვეთისა მ-
მდგომარეობა და მისი ფსიხო-
გია. მართალია საქართველოს
რგებია წილად ვიქვამა უმარ-
და და პრევიციულ როლი და
ლიო ისტორიაში, მაგრამ მას

თეატრის მატარებელი

წ. ს. ახაბაძე ქართულ წარმადგენს. კვირას, 24 იანვარს, თბილისის ქართული სახალხო თეატრის არტისტებმა ადგილობრივი ინტელექტუალური ქალთა და მამაკაცთა და მონაწილეობით წარმოდგინეს „ციმბირული“ სახალხო თეატრი. და ისიც ქართული, სწორედ შეუღლებული იქნებოდა ასეთი მოღონა, რომ არ გამოჩენილიყვნენ აქ ხალხის ისეთი გულშემატკივარი და გეგობარი, როგორც ახიან და ვეო მასობრივი ქალი და ამ სოფლის მღვდელი ის. ღრუვალი თავის სახლობს. ამან ნგრეობის, ხალი-სა და თავ გამოდგება უნდა მიეწეროს, რომ ასეთი პაწიწა სოფელი, სადაც სულ 80-იანი ეკლესია მცხოვრებია, გაიმართა სახალხო წარმოდგენა, იმართება ყუველ კვირაობით სახალხო კოტეჯი და ქარვა ხანი დაარსებული საქალხო კოლა, საუთური შემოაბა აქს და რიგინი მასწავლებელი ქალიც ჰყავს დანიშნული საქმარკო მთავარობისაგან. წერვა-კითხვის გარდა ქალბები ხელსაწყოც ასწავლიან, რითაც უფრო დანიშნულნი ხდებიან, როგორც თვით მასწავლებელი, ისე შობილებიც. ამ ფრიად საქართველოს ინტელექტუალური მღვდელს, მ. ღრუვალი დაამოძიო აქვს ერთი თვათი სოფლისაგან მისთვის აებულ შენობაში და ხელმძღვანელობს ამ საქმეს. წინგულათი მიჰყავს საქმე მღვდელსავე უმჯობეს ქალს, ოლა ღრუვალი, რომელიც შეთავაზობს სახალხო კოტეჯსა. აგერ რამდენიმე თვეა ეს ახალგაზდა ქალი გატყობით უკეთხავს ხალხს ჩვენი მხარეების ზოგერთი ნაწარმოებს და მთი ხალხში იწვევს ერთგვარ კეთილ მოძრაობას. სამწუხაროდ უნდა შეგინწიოთ ისიც, რომ მხმუნული რიტები ამ ბოლო დღის კლებულობს. როგორც თვით ხელმძღვანელიც აღიარებს, ეს გარემოება იხსნება წყაობულ წყობების გლეხთა გონებრივი ვითარებათა შეუფერებლობით. წაუკითხათ, მაგალითად, ი. კუჭავაძის „ღვების ნაშობობა“. მასწავლის მთლიანი სიტყვა „და სხ. და საქმეში თითოეული დახმარება გაუწეობი რტების სახალხო საქართველობის გათვალისწინებით, უთხოვებია რამდენიმე წიგნი, სიტყვა-კაზმული ლიტერატურად, ბუნების მეტყველების ერთი არც ერთი; ეს უკანასკნელი გარემოება რითი იხსნება, მწილი გამოსაწილობია!

24 იანვარს წარმოდგინეს მისანი იუო გაყენო ხალხისთვის თეატრი, ქართული სახლობა...

სისა... ამ დროს აზიმიან იმყოფებოდა ერთი ზნითი გარყვნილი და დაყვნილი სიზმბი, ზომისაჲ თვისის სჯული უარ გუო და მამა-ღანობა მიეღო. ეს განაძაბინებულ სიზმბი მტერი იუო ქართული და სიზმბი ქრისტიანეთა და სინას აზის გაყო სტოვებობა ის აზიმიან. ის ებოდა ყოფლის ღონის ძიებით დაღვას არილ მფეფ, რომლის ვაღვას ადარნასეს დაფერა ამ სიზმბის შაპის მკვლელი. შურისძიებით აღძრებოდა სიზმბის ზაგონა აზის, რამ არილ მფეფ იციოს, თუ მისმა მამამ სად შეიწინა დღი-ღამო სტანდური და ან ბერძენთა მფეფ სტანდურ სად აღწედა თვისი ოქრო ვერცხლი და საუნჯური... აზიმი მითხოვია არილის ტყვენივანა მისთვის ის ადგილი, სადაც სტანდური სიმილდრე იწაბრებოდა, მაგრამ ამ რას ეტყობა მას წყ. არილი პასუხად, რომღესაც თუ ადგილი არ იცოდა... აზიმი კვალად განუგებოდა თვისი წინადადება სჯულის შეცვლის შესახებ. წყ. არილით მიუგო: „გაგარა დაუტოო ურულა წყა ადგილი წარყვდა იგი დაღვას მსწრად წარმოდგენის აზის“ დღეს-საბოლოო... ახლა აზიმს მოაღონდა არილის ბრძოლა არბებთან დასავლეთის საქართველომ და ქოთისა... შეეცა დაღვას საწინაშისა (არაბთა) აგის-სეზის (დასავლ. საქართველო) — შეეცა უბან, რაღესაც დასე იაზი მფეფთან — არილიმან ღმერთთან დასეცა სარწინოზნი? — ქოთისა აზიმს. წყ. მფეფ უბანებდა: „გნაუგებოდა ღმერთთან დასეცა იაზი“ აზიმი განრცხა, მოიბრუნებინდა და მოვიდა მოაგონებდა არაბთა დამარცხება დასავლეთის საქართველოში შირის და მის შიშს არილის შირს... მან ნათლად წარმოადგინა წყ. არილის ხასიათის სიმტკიცე „შეურყველობა და ბრძანა“ ოაგისს მოკვლათა ესწრებოდა მისი. წყ. მფეფ გარეთ გაიყვანეს და მოკვეთეს თვი მიწა მხვილით ოცნება მარტას... ესრედ შეუწირა. წყ. მფეფ საქართველოს ეკლესიას და თვისთა შენდგოთა დატრევა ცხოველი მაგალითი ხასიათის სიმტკიცისა და სარწინოების სიყვარულისა... დატრევა რიტებით არც ერთი აზიმი წყ. არილის, მოწამებრივი სიცილის შემდეგ, კიდევ აღაზარა საქართველო, თუ თვისის სამშობლოში წყვიდა. ეს ეი ვიცით, რომ თვით აღმწერი მისი ცხოვრებისა მის სიფლისს „სხანა ქრისტიანეთა“ და სასულიერო მწერალი ნიკოლოზ ტრულაძის იყვის იმის შესახებ, რომ იგი „ქრისტეს მსეკუთხედა შეგობარ ქრესტოლო...“ შესაძლოა ვიფიქროთ, რომ აზიმი დასაყვანილი და მვისი სიცილილი და თანაც ქარა წყვი-

და თავის ოქროს საუკუნე, თანახმა დღეებისა და ღმირტრების შემორამეტ საუკუნეა, კეთილი თამარის მფეფობა. ბრწყინებულ მისი მფეფობისა დასად და ლიტერატურული. გამორჩენენ შესახებ მწერლები, პროზაიკები სხვა ხონელი, სარგის თოპაყველი სხვა; პოეტები: რუსთაველი, ჯიჯიაშვილი და ჩახრუხაძე. საქართველოს სჯული შესანიშნავი სახელობის მწერლები და მოღვაწეები, ვინც იყვნენ, ათანას, ილიაკო-გორგისი მოაწინდელი, ვერცხლი, ვერცხლ დიდი, იოანე ტაბატაძე, არსენი ივალთოლი, სიმონი და გიორგი ჭყინდელი, ლომერტი III, მესარიანი, სიმონი, ანტონი II, ამოის დეკანოზი და კიდევ მრავალი წიგნის მწიგნარი მწერალი და მქადაგებელი... ერთი სიტყვით საქართველოს ხალხს ფუდად არ უტყობია, მან თავის ხანგრძლივ ისტორიულ ცხოვრების განმავლობაში ბევრი ნიჭი, სიზნევე, სიმამრე, სიყოფიერე გამოიჩინა. მას მფეფს გაუკრებულ და სახიზრო მდგომარეობაში ახმწევებდა მათას ათწლეული ლიტერატურული მფეფობა, რომელიც მფეფობის ერთეულ ამოიქრანა და წყ. მფეფს სარტყულოდ თანდას და აღმოაჩინა. დაღვდა ამბობს: „Христи-анской Грузии Удался цною духа человекъ выжить усилить бытъ до того часа, когда пришла пора до полнояго вьсказа“. მფეფ არ აძლევდა ქართველს ძალას ამ „სეგრებლოვე“ საქმის აღსარებლობად. მფეფობით: ქრისტიანობა და სპეციფიკალის სიყვარული; და აი დაღეს ქრისტიანული საბრძოლო სტრატეგია, მოგვეცა სასიამოვნო შეშათა და გველიდებინა ღმერთი იმ ენა: რომელზედაც ქრისტიანობა დაღვდა წყ. ნინომ ქრისტიანობის სიზნევილი ჩვენის ხალხისთვის.

მოსწავლე არილი, სპარსთ-მეფის მიხედვით

მეფის მისცა აზიმი წინადადება არილს დატოვებოდა ქრისტიანობა და მიეღო მამაინათესა, მათთვის აღუთქამადა მას დღეს-საბოლოო და ნიჭთა, მაგრამ ქართველთა მფეფ უარ-კუპო მისი წინადადება, აღიარა რა იესო „შეუწინა ღმერთთან“, აზიმი განრცხა და მფეფ არილზე და ბრძანა მის დატოვებოდა, მაგრამ თანაც დატოვებოდა და არ უნდოდა სიყვარული მისი „შეწინაშისთვის“ და სისძლიისთვის ქრისტიანობისა. ი. ვ. ვერცხლი, № 736.

